

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شبه‌هنگ راد
۲۷ اکتوبر ۲۰۱۶

"آزاد سازی" موصل، یا ادامه سیاست های جنگی

در هفدهم اکتوبر دو هزار شانزده، و با فرمان حیدر العبادی نخست وزیر عراق، "آزاد سازی" موصل، به همراهی شصت کشور و به رهبری دولت امریکا، از دست داعش شروع شد. رایزنی های سرمایه داران، از آنروز و تاکنون ادامه دارد و قرار است، تا مردم موصل را، از دست داعش و داعشیان و آنها با بمباران های هوایی و زمینی، و با راه اندازی خون و خونریزی "آزاد" سازند!! به هر حال هزاران نفر از نیروهای مسلح ریز و درشت دولت های بزرگ و کوچک، در این عملیات نامعین، به صف شده اند، تا بار دیگر، زندگی و افکار درب و داغان شده مردم را، سر و سامان دهند!!

بی تردید سابقه و عواقب این دست جنگ ها، بسیار آشکار، رو در روی میلیون ها انسان محروم است. آمده است که طی روزهای آغازین حمله، هزاران نفر آواره شده اند و همچنین صدها خانه روستائیان، توسط منادیان "آزادی"، با خاک یکسان شده است. دولت عراق به سادگی و در دو سال قبل - و آنها بدون کمترین مقاومتی -، کت بسته، موصل را به داعشیان سپرد و حال بر آن است، تا این جرثومه های فساد و نکبت را، پس زند!! می خواهند داعش را که ماحصل سیاست های امپریالیستی در منطقه خاورمیانه است "گوشمالی" دهند و "دمکراسی" و "آزادی" را، به مردم موصل باز گردانند!!

جدا از جار و جنجال های "انساندوستانه" قدرت مداران بین المللی، دولت ها، و دار و دسته های وابسته به آنان، دو موضوع و یا چندین موضوع، در این جنگ سازمان یافته بر جسته است. این که بسیج و سازمان دادن چنین نیروی نظامی عظیمی، و روانه نمودن توپ و تانک به سمت موصل و همچنین هواپیماهای جنگی، در خدمت به کدامین سیاست هاست و چه منفعت و یا عاقبتی برای مردم این شهر به بار خواهد آورد؟ آیا جنگ سرمایه و دولت های هار و خشن، به معنای جنگ مردم است و داعش و داعشیان، و آنها بعد از پس زدن از موصل، به تاریخ سپرده خواهند شد و مردم منطقه، طعم آزادی و آرامش را خواهند چشید؟

تجارب جنگ های به راه افتاده تاکنونی نیروها و دسته جات وابسته به قدرت مداران بین المللی، مؤید این واقعیت است که، نه طالبان و القاعده به تاریخ پیوسته اند، و نه داعش، تاریخ مصرفش، به سر رسیده است؛ به این دلیل که داعش - با چنین تعین و نام و نشانی -، پتانسیل نقش آفرینی بیش از این سیاست های جنگی امپریالیست ها در منطقه خاورمیانه را، داراست و می باید، توسط آن، نقطه ای دیگر از عراق و سوریه و غیره را، به بهانه مبارزه با آن سازمان داد؛ می

باید "آرامش" نسبی گُردستانِ عراق و کرکوک را در خدمت به سیاست های جنگی امپریالیست ها فعال تر نمود و مناطق و شهرهای "آرام" دیگر را، ناآرام تر کرد. سیاست ویران کننده ای که دهه ها قبل پایه ریزی شده است و نیاز به پیگیری و تداوم آن می باشد.

به طور قطع همه در این جنگ - به غیر از میلیون ها انسان محروم منطقه و موصل -، ذینفع اند. همه به بازی گرفته شده اند و این روزها پیشمرگ را، به میدان جنگ های ویران کننده کشانده اند تا بر هرج و مرج منطقه بیفزایند؛ جنگی که در خدمت به چپاول و غارت بیش از این توده ها و اموال عمومی جامعه است. در حقیقت. زنگ تغییر حاکمیت مطلق داعش در دومین شهر بزرگ عراق - موصل - را به صدا در آورده اند، تا جوامع و مناطق دیگر را ناامن تر کنند. بر این عقیده اند که فضای "آرام" کنونی، تضمین کننده سیاست ها و نقشه های جنگی امپریالیست ها در موصل و گُردستان عراق نیست. ترکیه و ایران، عربستان و قطر و غیره و آنها هم به گونه های مستقیم و غیر مستقیم، پنهان و آشکار، در "جنگ" با داعش و داعشیان به صف شده اند، تا بر دامنه تنش ها و آشوب های عراق و منطقه بیفزایند. بی دلیل هم نیست که مقامات دولتی امریکا و عراق، اعلام نموده اند: "بعید است که عملیات خیلی زود پایان یابد و ماه ها به طول خواهد انجامید!!"

پیشاپیش جانباختن بشریت و غارتگران اموال عمومی، زمان و نامعلومی جنگ با داعش در موصل را اعلام نموده اند، با این اوصاف پیداست که هدف، حذف کامل داعش از صحنه سیاست جنگی نیست؛ بهانه است و نیاز به قبول دشمنان فرضیهی همچون داعش به منظور پهن تر نمودن، میداین جنگ های ارتجاعی و ناعادلانه است. چرا که پیشرفت بیش از این سیاست های جنگی در منطقه خاورمیانه، نیازمند، زنده نگه داشتن این دست جریانات ارتجاعی ست و شکی در آن نیست که موصل بعد "آزادی" از داعش، به عاقبت و یا به سرنوشتی دچار خواهد شد، که امروزه توده های محروم حلب در سوریه، پنجاب در افغانستان و بنغازی در لیبیا و غیره با آن دست به گریبان اند.

براستی، به کدامین سند تاریخی می توان استناد نمود و نشان داد که قدرت مداران بزرگ، دولت های زورگو، نیروها و دسته جات مسلح و ارتجاعی، پیام آور زندگی بهتر محرومان و همچنین خواهان بر چین بساط فقر و بدبختی مردم اند؟ سوال این است که آیا ذاتاً، سرمایه قادر به تعویض زندگی مردم و تضمین آزادی های ابتدائی درمندان می باشد؟ مگر لت و پار و تلف شدن هزاران کودک و پیر و جوان و همچنین آواره شدن میلیون ها انسان و توپ و خمپاره باران بیمارستان ها، مدارس و اماکن عمومی، نمایانگر این واقعیت نیست که انگیزه دولت های منطقه خاورمیانه، چیزی جز تأمین منفعت سرمایه داران و پیگیری نقشه ها و سیاست های جنگی امپریالیست هانیست؟ مگر به اثبات نرسیده است که هیچ یک از آنان، کمترین تعلق و علاقه ای به افکار و منفعت کارگران، زحمت کشان و توده های ستم دیده ندارند؟ نقشه سرمایه، نقشه چپاول و جنگ و غارتگری ست و بنابراین و بر اساس وجود هزاران سند گویا، هر گونه، همدیفی و یا همسوئی با نقشه های جنگی امپریالیست ها در منطقه - و آنها هم به بهانه مبارزه با داعش -، چیزی جز ایستادگی و مقابله با خواسته های ابتدائی توده های محروم موصل نیست. ترکیه و ایران، عراق و عربستان، امریکا و اسرائیل و خلاصه همه و همه، در جنگ های به راه افتاده منطقه و موصل ذینفع اند. جنگ موصل، جنگ مابین، سرمایه داران و دار و دسته های شان است و قصد هر یک از آنان بر آن است، تا از بازار بلبشو و جنگی منطقه، بهره برداری های سیاسی "وطنی" خویش را بنمایند. از یک سو، دولت عراق خواهان عدم مداخله و حضور نظامی ارتش ترکیه در جنگ موصل است و از سوی دیگر، رجب اردوخان اعلام می کند که ترکیه برای حضور در عراق از کسی اجازه نمی گیرد و ادامه می دهد "موصل از نظر تاریخی متعلق به ترکیه است".

قبل از "آزادی"، بر سر مالکیت موصل، جنگ و دعوا به راه افتاده است؛ قبل از "نجات" مردم، گردن کشی های حاکمان و زورگويان شروع شده است، بدین ترتیب، حمله به موصل را، نه تنها نمی توان، مترادف با پایان تنش های سرمایه و بحران دائم التزاید منطقه دانست، بلکه حامل پیام های دردناک تری برای هزاران انسان دردمند است. بحران موصل، بحران خاورمیانه و بخشی از بحران جهانی ست که دهه هاست، تجلی خود را در جنگ های ویران کننده منطقه خاورمیانه، افریقا و غیره به نمایش می گذارد.

در چنین اوضاع و احوال اقتصادی ست که، سرمایه داران بین المللی، نیاز به بازنگری و جابه جایی ها، و نیاز به آرایش تازه تر سیاسی - جنگی در منطقه خاورمیانه دارند؛ می خواهند با جنگ، و با تکه و پاره کردن کشورهای سرشار از منابع طبیعی، بر اوضاع سیاسی منطقه، کنترل بیشتری یابند و مانع هر گونه تجمع و اعتراض رادیکال و به حق توده ئی گردند. شرکت نزدیک به پنج هزار نیروی زمینی امریکا و سه هزار نیروی سرکوبگر ارتش ترکیه و غیره، در باز پس گیری موصل، به نوبه خود، حکایت از ماهیت حقیقی جنگ کنونی دارد. بر همین اساس لازم به تأکید است که جنگ و لشکرکشی علیه داعش و بیرون راندن آن از موصل، به معنای پایان بدبختی و اسارت نزدیک به دو میلیون توده ستم دیده موصل نیست.

متعاقباً گفتنی ست که فضای موصل پسا داعش، به فضای سیاسی - جنگی، حلب سوریه، تبدیل خواهد شد، که متأسفانه نزدیک به چهار سال است، همچون هیولائی دهشتناک، بر شانه های خمیده محرومان سنگینی می کند. تردیدی در آن نیست که پشت سر، تمامی جنگ های ارتجاعی، قدرت مداران بین المللی و زیاده خواهان قرار گرفته اند و به دنباله می باید، قانون اساسی عراق و سه قسم شدن آن، و سیاست "خاورمیانه بزرگ" را پی گرفت و نیروی پیشمرگ مسلح را، فعال تر نمود؛ نیروئی که در دوره ای از تاریخ مبارزاتی توده ها، نه در کنار جانیان بشریت و سرمایه داران بین المللی، بل در برابر آنان و برای آزادی خلق ستم دیده گرد به صف شده بود.

خلاصه و جدا از این که داعش، نقش بسیار باز دارنده ای علیه جنبش های اعتراضی توده ها ایفا نموده و می نماید، به موازات آن، لشکرکشی های شصت کشور به رهبری دولت امریکا به شهر موصل را هم، می باید در همان راستا و در خدمت به شعله ورتر نمودن جنگ های ارتجاعی منطقه، مورد ارزیابی و بررسی قرار داد. به این دلیل که ماهیتاً، تفاوتی مابین، جنگ طرفین در موصل نیست و همه نیروهای درگیر در آن، به سرمایه و به جناح های رنگارنگ امپریالیستی وصل اند و به کار مردم نخواهند آمد. در یک کلام، آزادی موصل، نه توسط شصت کشور منفعت طلب و دار و دسته های رنگارنگ شان، بلکه با نیروی مسلح توده ئی و آنها به رهبری سازمان کمونیستی رقم خواهد خورد. به همان دلیل که، بغداد از چنبره جنگ و جنایت، دزدی و غارت، بمب و بمباران خلاصی نیافته است، به همان دلیل هم، موصل توسط راه اندازان جنگ کنونی، "آزاد" و به صلح و دموکراسی دست نخواهد یافت.

۲۶ اکتوبر ۲۰۱۶

۵ آبان [عقرب] ۱۳۹۵